

Смерть — справді смерть — чи небуття невроз,
Що його в плоті залишив облесник?
На існування нескінченній близні —
Смерть — прапорець, що — в молоці загруз,

І дме — із лійки — потойбіччя фриз.
Ще мить, — і видиме — каштаном лусне.
Смерть — лише вхід в давно забуту власність,
Початок і завершення нараз,

Де ще галактик витрухла набійка? —
Ні сплеску, тільки — човен, що — бабайку.
Та на причалах — в сизе — з'яв оцупок,

Де одноногий час — поволі — цілом —
Усі перетинки, — що — слух, чуття і зір.
Світ, не рухнувшись, у небуття повзе.